

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200070
Dátum vydania rozhodnutia: 02.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200070.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a Mgr. Viliama Pohančeniaka, v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, právne zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: 2189/2016 zo dňa 21. júla 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/6/2017-85 zo dňa 19. decembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/6/2017-85 zo dňa 19. decembra 2017 z a m i e t a.

Kasačnému sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Žalovaný svojim rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Poprad (ďalej len „RVPS Poprad“) č. k. : 705/2016 zo dňa 29.04.2016 o uložení pokuty vo výške 15.000,- € podľa § 28 ods. 2 písm. o/ v spojení s § 28 ods. 6 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách (ďalej „zákon o potravinách“) za nedostatky zistené pri výkone úradnej kontroly potravín dňa 02.02.2016 v prevádzke BILLA s.r.o., SUPERMARKET BILLA Levoča, Železničný riadok 31, Levoča. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 168 SSP.

2. Krajský súd z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia zistil, že pri výkone úradnej kontroly potravín dňa 02.02.2016 v čase od 9.00 hod. do 13.00 hod. v uvedenej prevádzkarni boli zistené a zdokumentované nedostatky v prevádzkovej hygiene na predajnej ploche, v centrálnom sklade a sklade

liehovín. Na základe preukázaných kontrolných zistení boli inšpektormi podľa § 20 ods. 9 zákona o potravinách a v súlade s článkom 54 ods. 2 písm. b/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmovínového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá v platnom znení (ďalej „Nariadenie (ES) č. 882/2004“) uložené viaceré opatrenia na mieste, pričom opatrenia č. 1,4 a 5 boli splnené počas kontroly. Zistené skutočnosti boli zdokumentované fotograficky aj písomne v Zázname o úradnej kontrole potravín č. PP/2016/JU,DO,MI,PE/05 zo dňa 02.02.2016, ktoré boli prerokované s vedúcou filiálky, prítomnou pri kontrole. Dňa 18.02.2016 v čase od 10.00 hod. do 11.00 hod. vykonal inšpektor RVPS Poprad v uvedenej prevádzkovi dodatočnú úradnú kontrolu potravín, zameranú na plnenie opatrení uložených na mieste pri úradnej kontrole potravín vykonanej dňa 02.02.2016 a uvedených v Zázname o úradnej kontrole potravín č. PP/2016/JU,DO,MI,PE/05. Počas tejto kontroly bolo zistené, že uložené opatrenia boli splnené. Zistené skutočnosti sú popísané a zdokumentované v Zázname o dodatočnej úradnej kontrole potravín č. PP/2016/JU,DO,MI,PE/05/DÚKP/MI zo dňa 18.02.2016, boli prerokované s vedúcou predajne, prítomnou pri kontrole, ktorá bola oboznámená so zistenými skutočnosťami, záznam podpísala a k uvedeným zisteniam sa nevyjadřila. Následne začala príslušná RVPS Poprad v súlade s § 13 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov správne konanie vo veciach zistených porušení zákona o potravinách, predpisov vydaných na jeho vykonanie a osobitných predpisov.

3. Dňa 29.04.2016 RVPS Poprad vydala rozhodnutie č. k.: 705/2016, ktorým žalobcu uznala zodpovedným za spáchanie správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách a uložila mu úhrnnú pokutu vo výške 15.000,- € podľa § 28 ods. 2 písm. o/ v nadväznosti na § 28 ods. 6 uvedeného zákona za to, že nedodržiaval povinnosti a požiadavky na hygienu pri manipulovaní s potravinami, pri ich skladovaní a pri ich umiestňovaní na trh, a to opakovane - nezabezpečil hygienu predaja, najmä vykonávanie sústavného upratovania, čistenie všetkého zariadenia používaného pri predaji, nezabezpečil čistotu skladovacích priestorov a povinnosť ukladať potraviny spôsobom, ktorý umožní bezpečné vykonávanie ich kontroly a manipulácie s nimi a tiež nezabezpečil, aby dvere z vonkajšieho prostredia do skladu potravín boli zabezpečené proti možnému vnikaniu škodcov.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal dňa 18.05.2016 žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. k.: 2189/2016 zo dňa 21.07.2016 zamietol a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa o uložení pokuty potvrdil. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z dôkazov, ktoré boli zistené a získané zákonným spôsobom počas úradnej kontroly potravín dňa 02.02.2016, bolo dostatočne preukázané, že účastník konania v rozpore s § 4 ods. 1, § 12 ods. 1 písm. b/ zákona o potravinách, Prílohou II Kapitola I ods. 1 a Kapitola V ods. 1 písm. a/ Nariadenia (ES) č. 852/2004 nezabezpečil požadovanú hygienu predaja, nakoľko mriežka pozdĺž prednej časti zatvárateľného chladiaceho zariadenia pri stene vedľa časti dopekania pekárskych polotovarov (kde bola uložená spotrebiteľsky balená spracovaná zelenina - kvasená kapusta, nakladaná cvikla, spotrebiteľsky balené šampiňóny, ovocné šťavy, zeleninové šaláty) a priestor pod ňou boli znečistené prachom, drobnými nečistotami a zastaranou špinou; v otvorenej chladiacej vitríne pri stene vedľa časti dopekania pekárskych polotovarov (kde boli uložené balené cukrárske výrobky a fľaše vína) bola mriežka pozdĺž prednej časti a priestor pod ňou znečistené prachom, drobnými nečistotami a zastaranou špinou; podlaha pod dvomi otvorenými chladiacimi zariadeniami v strede predajnej plochy, vedľa regálu s pekárskymi výrobkami (kde boli uložené balené mäsové výrobky a mliečne výrobky - jogurty) bola znečistená hrubou vrstvou prachu, drobnými nečistotami a zastaranou špinou; podlaha pod dvomi kovovými regálmi s trvanlivými potravinami (napr. konzervy, múka, strukoviny, ovocné šťavy) oproti vstupu do skladu predajne, bola znečistená prachom a úlomkami potravín; dná a boky plastových prepravičiek, v ktorých boli priamo uložené citróny, pór, zeler, zeleninová paprika, paradajky, kel, zeler, žltý melón a balené zemiaky boli znečistené nálepkami špiny (zeminy, prachu) a uschnutými zvyškami potravín; podlaha medzi oddelením ovocia a zeleniny a lahôdkovou vitrinou bola poškodená - keramická dlažba s plochou cca 15x 20 cm bola poškodená, rozdrvená a popraskaná s polámanými časťami. Uvedeným konaním účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách. S poukazom na rozhodnutie RVPS Poprad č. k. 1470/2015 zo dňa 10.06.2015 (nadobudlo právoplatnosť

dňa 30.06.2015), ktorým bola účastníkovi konania uložená úhrnná pokuta 500,- € aj za spáchanie správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách, ktorého sa dopustil tým, že v uvedenej prevádzkovi nezabezpečil požiadavky na hygienu predaja - nezabezpečil čistotu chladiaceho zariadenia na predajnej ploche, žalovaný konštatoval, že do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia o uložení pokuty došlo k opätovnému porušeniu povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 2, čím sú splnené podmienky pre uplatnenie zvýšenej sadzby podľa § 28 ods. 6 zákona o potravinách.

5. Podľa názoru žalovaného bolo tiež dostatočne preukázané, že účastník konania v rozpore s § 4 ods. 1, § 10 písm. b/, c/ zákona o potravinách, Prílohou II. Kapitola I ods. 1, ods. 2 písm. c/ Nariadenia (ES) č. 852/2004 nezabezpečil požadovanú hygienu skladovania tým, že dňa 02.02.2016 v uvedenej prevádzkovi boli zistené nasledovné nedostatky: dvere zo skladu potravín do vonkajšieho prostredia t.j. na príjmovú rampu neboli dostatočne zabezpečené proti možnému vnikaniu škodcov, nakoľko spodná časť dverí nepriliehala tesne k podlahe a nachádzala sa tam medzera medzi podlahou a dverami; v sklade potravín nezabezpečil uloženie potravín spôsobom, ktorý umožní bezpečné vykonávanie ich kontroly a manipulácie s nimi, nakoľko sklad bol predimenzovaný uskladneným potravinovým tovarom a jeho uloženie neumožňovalo realizovať bezpečné vykonávanie jeho kontroly, pretože vozíky s potravinami boli uložené tesne vedľa seba, bez priestoru, ktorý by umožnil prístup k tomuto tovaru a potravinám uloženým v regáli; v sklade liehovín bola podlaha pod kovovým regálom s uskladnenými alkoholickými nápojmi znečistená zastaranou prilepenou vrstvou prachu a v zadnej časti steny nad podlahou a medzi kovovými časťami stojanov v prednej časti regálov bola rozsiahla pavučina pokrytá prachom. Uvedeným konaním účastník konania naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách. Vzhľadom na to, že rozhodnutím RVPS Poprad č. k.: 514/2015 dňa 05.03.2015 (nadobudlo právoplatnosť 25.03.2015) bola účastníkovi uložená úhrnná pokuta 1.300,- € aj za spáchanie správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách, ktorého sa dopustil aj tým, že v uvedenej prevádzkovi nezabezpečil požiadavky na hygienu skladovania (nebolo zabránené vnikaniu škodcov do prevádzkarne, nakoľko ľavé krídlo dverí, slúžiacich na príjem tovaru v zázemí prevádzkarne v spodnej pravej časti nedoliehalo k podlahe, tesniaci lem bol poškodený, bola medzera s dĺžkou cca 10 cm a výškou cca 2 cm; v sklade bol výskyt pavučín) žalovaný konštatoval, že išlo o konanie opakované, spĺňajúce podmienky pre uplatnenie zvýšenej sadzby podľa § 28 ods. 6 zákona o potravinách.

6. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že za dodržiavanie zákonných ustanovení potravinového práva zodpovedá ten, kto potraviny umiestňuje na trh (predávajúci), teda účastník konania. Je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky, za ich dodržiavanie zodpovedá bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Ide o objektívnu zodpovednosť bez možnosti liberácie. Jednou zo základných povinností účastníka konania ako prevádzkovateľa potravinárskeho podniku je, aby vzhľadom k veľkosti prevádzky a rozsahu sortimentu včas prijal vhodné a účinné opatrenia k tomu, aby všetky povinnosti a požiadavky potravinového práva boli nepretržite dodržiavané a jeho vnútorný kontrolný systém má byť účinný natoľko, aby predišiel porušeniam zákona. Podľa názoru žalovaného v konaní bolo preukázané, že sa účastník konania dopustil správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ a to viacerými skutkami a opakovane. Žalovaný sa zaoberal minulosťou prevádzkovateľa, skúmal nedodržiavanie predpisov v danej prevádzkovi a zistil, že účastníkovi konania boli aj v predchádzajúcom období uložené pokuty za nedostatky zistené v uvedenej prevádzke. Vzhľadom na rozhodnutia RVPS Poprad č. k.: 514/2015 zo dňa 05.03.2015 (právoplatné 25.03.2015) a č. k.: 1470/2015 zo dňa 10.06.2015 (právoplatné 30.06.2015) bolo preukázané opakované protiprávne konanie v zmysle § 28 ods. 6 zákona o potravinách.

7. Žalovaný mal za to, že pokuta vo výške 15.000,- € nie je pokutou likvidačnou, nevybočuje z medzí ustanovených zákonom, je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona. Správny orgán uložil účastníkovi konania pokutu v rozpätí definovanej sadzby a podľa názoru odvolacieho orgánu ešte stále v spodnej hranici (7,5 % z maximálnej pokuty), berúc do úvahy fakt, že uložená pokuta má plniť nielen represívny, ale aj výchovný

a preventívny účel.

8. Krajský súd, na základe podanej žaloby, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

9. Námietky žalobcu súvisiace s výkonom úradnej kontroly považoval krajský súd za účelové. Uviedol, že zo Záznamu o úradnej kontrole potravín č. PP/2016/JU,DO,MI,PE/05 je zrejmé, že za kontrolovaný subjekt konala p. V. Z. ako vedúca filiálky, pričom bola poučená o skutočnosti, že ak nemá oprávnenie konať za kontrolovaný subjekt, je povinná bezodkladne informovať o uložených opatreniach osobu oprávnenú konať za kontrolovaný subjekt. S poukazom na § 16 Obchodného zákonníka krajský súd uviedol, že konanie vedúcej filiálky zaväzuje žalobcu a teda jej oboznámenie sa so zistenými nedostatkami sa považuje za oboznámenie sa s obsahom záznamu žalobcom.

10. V súvislosti s námietskou žalobcu, týkajúcou sa nevyhotovenia zápisnice o kontrole a nedostatočných náležitostí záznamu o kontrole potravín krajský súd zdôraznil, že úradná kontrola potravín sa v zmysle § 18 ods. 3 zákona o potravinách vykonáva na základe osobitného zákona, ktorým je Nariadenie č. 882/2004. Nariadenie ukladá v čl. 9 povinnosť orgánom kontroly vyhotoviť z úradných kontrol správy, pričom taktiež predpisuje ich povinné obsahové náležitosti, ktorými sú opis účelu úradnej kontroly, použitých kontrolných metód, výsledkov úradnej kontroly a prípadnej akcie. Krajský súd, po preskúmaní Záznamu o úradnej kontrole potravín č. PP/2016/JU,DOM,MI,PE/05 dospel k záveru, že záznam obsahoval náležitosti uvedené v Nariadení a prvostupňový správny orgán nemal povinnosť vyhotoviť záznam formou zápisnice, s náležitosťami v zmysle ustanovenia v § 22 správneho poriadku.

11. Krajský súd vyhodnotil ako účelovú námietku žalobcu o chýbajúcej fotodokumentácii medzery medzi dverami a podlahou ako aj konkrétnej špecifikácie jej rozmerov. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/304/2015 zo dňa 26.04.2017 krajský súd uviedol, že fotodokumentácia len dopĺňala písomne deklarované zistenia uvedené v zázname o kontrole, pričom s uvedenými zisteniami bol zástupca žalobcu oboznámený na mieste, tieto zistenia nespochybňoval a bolo mu uložené opatrenie odstrániť uvedený stav. Taktiež uviedol, že za predmetné porušenie povinnosti bola žalobcovi už uložená pokuta predchádzajúcim rozhodnutím Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy č. 514/2015 zo dňa 05.03.2015, pričom sa jednalo o totožný nedostatok - medzera medzi dverami a podlahou, ktorá nebola zabezpečená voči vzniku hľadavcov, pričom voči uvedenému žalobca nenamietal. Krajský súd poukázal na spornú skutočnosť, že žalobca najskôr v žalobe napádal nedostatočne zistený skutkový stav, pretože mal za to, že dvere sú dostatočne zabezpečené voči vnikaniu hľadavcov a následne v ďalšom texte žaloby uviedol, že nenamietal žiadne zistenia, s tými sa stotožnil a je si vedomý porušenia povinností, čo žiadal vziať do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť.

12. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že správny orgán nepoužil zákonné ustanovenia príslušné na predmetnú vec a že sa nevysporiadal so žalobcom namietanými tvrdeniami ako s poľahčujúcimi okolnosťami. Podľa názoru krajského súdu správny orgán správne aplikoval ustanovenie § 28 ods. 6 zákona o potravinách a to z dôvodu, že rozhodnutím RVPS PP č. 514/2015 zo dňa 05.03.2015 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách na tom skutkovom základe, že dňa 18.01.2015 v čase výkonu úradnej kontroly potravín v prevádzke BILLA s.r.o., filiálka č. 314, Železničný riadok 31, Levoča, ľavé krídlo dvojkrídlových dverí, slúžiace na príjem tovaru v zázemí prevádzkarne v spodnej časti na pravej strane nedoliehalo k podlahe, tesniaci lem bol poškodený, medzera mala dĺžku cca 10 cm a výšku cca 2 cm a nezamedzovala vnikaniu škodcov do prevádzkarne. Zároveň bol predmetným rozhodnutím žalobca uznaný vinným aj zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách na tom skutkovom základe, že v ten istý deň ako bolo vyššie uvedené počas výkonu úradnej kontroly potravín bol zistený v priestore skladu výskyt pavučín na strope v rohoch stien. Taktiež bol uznaný vinným aj zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách na tom skutkovom základe, že v čase výkonu kontroly potravín bol zistený predaj hlbokozmrazenej hydiny s porušeným obalom a výskytom škvrn po vysušení mrazom a iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4

písm. i/ zákona o potravinách na to skutkovom základe, že umiestňoval na trh potraviny po uplynutom dátume minimálnej trvanlivosti. Za uvedené správne delikty mu bola uložená úhrnná pokuta vo výške 1.300,- €.

13. Krajský súd poukázal i na Rozhodnutie RVPS Poprad č. 1470/2015 zo dňa 10.06.2015, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania viacerých iných správnych deliktov a to podľa § 28 ods. 2 písm. f/, podľa § 28 ods. 2 písm. o/ a podľa § 28 ods. 2 písm. h/ zákona o potravinách, za čo mu bola uložená úhrnná pokuta vo výške 500,- €. Z dôvodu, že žalobca bol uvedenými rozhodnutiami uznaný vinným aj zo spáchania iných správnych deliktov podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách krajský súd dospel k záveru, že v predmetnom prípade ide o opakované porušenie tej istej povinnosti podľa toho istého ustanovenia a písmena, čím boli naplnené zákonom stanovené podmienky uvedené v § 28 ods. 6 Zákona o potravinách na zvýšenie sadzby pokuty.

14. Krajský súd skonštatoval, že aj v danom prípade išlo o spáchanie viacerých iných správnych deliktov podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách, za čo bola žalobcovi uložená úhrnná pokuta vo výške 15.000,- €, teda v zákonom stanovenej výške. Podľa názoru krajského súdu výška pokuty je založená na správnej úvahe správneho orgánu, ktorý v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol, že pri určení výšky uloženej pokuty vychádzal zo závažnosti, trvania, miery zavinenia, následkov protiprávneho konania ako aj zo skutočností, že išlo o opakované protiprávne konanie. Z rozhodnutia taktiež vyplýva, že správny orgán prihliadal aj na skutočnosť, že nebolo preukázané úmyselné protiprávne konanie žalobcu a že nedošlo k poškodeniu zdravia spotrebiteľa. Nakoľko výška pokuty predstavuje 7,5% z maximálnej možnej pokuty, považoval krajský súd za nedôvodnú námietku žalobcu, že žalovaný nemohol považovať spáchania viacerých iných správnych deliktov za priťažujúcu okolnosť. Krajský súd podotkol, že žalovaný nevychádzal z chápania priťažujúcich okolností v zmysle ustanovení Trestného zákona a teda sa nezaoberal pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktorý by ovplyvňoval výšku sankcie žalobcu v zmysle Trestného zákona.

15. K tvrdeniu žalobcu o nezákonnosti kontroly vykonanej dňa 02.02.2016 a nezákonnosti Záznamu o výkone úradnej kontroly potravín č. PP/2016/JU,DO,MI,PE/05 krajský súd uviedol, že kontrola bola vykonaná v súlade s § 18 ods. 3 Zákona o potravinách v zmysle Nariadenia č. 882/2004 a dôkazy získané v rámci kontroly boli získané zákonným spôsobom. V tejto súvislosti poukázal krajský súd na právny záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 4Sžnz/5/2015 zo dňa 02.02.2016, podľa ktorého, ak osobitný právny predpis, ktorým je zákon č. 152/1992 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, nevyžaduje predchádzajúci súhlas súdu na vstup orgánu verejnej správy do prevádzky podnikateľov za účelom výkonu kontrolnej činnosti je potom námietka kontrolovaného subjektu o nedostatku súhlasu súdu na prehliadku obchodných priestorov právne irelevantná. Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že nedošlo k svojvoľnému zásahu verejnej moci do práv zaručených článkom 8 Dohovoru. Kontrola bola vykonaná v súlade s právom, sledovala legitímny cieľ a jej vykonanie bolo nevyhnutné vzhľadom na zabezpečenie dôslednej ochrany života a zdravia ľudí, preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu článku 6 a článku 8 Dohovoru.

2.

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Žalobca mal za to, že na to, aby boli splnené zákonné podmienky na uplatnenie zvýšenej sadzby v zmysle ust. § 28 ods. 6 zákona o potravinách, sa účastník konania musí dopustiť opakovaného porušenia tej istej povinnosti, t.j. porušenia tej istej povinnosti stanovenej určitým písmenom príslušného

odseku zákona o potravinách, za ktorý mu bola príslušnou regionálnou veterinárnou a potravinovou správou uložená pokuta, a to do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobca uviedol, že predchádzajúcim rozhodnutím č. 1470/2015 zo dňa 10.06.2015 mu bola uložená úhrnná pokuta podľa ust. § 28 ods. 2 písm. h/ zákona o potravinách vo výške 500,- € a rozhodnutím č. 514/2015 zo dňa 05.03.2015 mu bola uložená úhrnná pokuta podľa ust. § 28 ods. 4 písm. i/ zákona vo výške 1.300,- €. Kontrolou vykonanou dňa 02.02.2016, na základe ktorej RVPS Poprad vydala prvostupňové rozhodnutie, nebolo zistené porušenie povinnosti podľa ust. § 28 ods. 2 písm. h/ zákona o potravinách a ani porušenie povinnosti podľa ust. § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách, a preto podľa názoru žalobcu nemohli byť v danom prípade naplnené podmienky pre použitie ust. § 28 ods. 6, príp. ods. 7 zákona o potravinách.

18. Žalobca poukázal opätovne aj na absorpčnú zásadu, v zmysle ktorej platí, že ak sa ukladá trest za viacero súbežne spáchaných správnych deliktov, uloží sa pokuta len za najzávažnejší správny delikt a nie za každý delikt samostatne. Uložením sankcie za najprísnejšie postihnutelný správny delikt sú potom ostatné menej závažné správne delikty skonzumované, a preto nemožno tvrdiť, že takáto sankcia (uložená v minulosti) bola uložená aj za iný menej závažný správny delikt, ktorý bol uložením sankcie za najprísnejšie trestaný správny delikt. Žalobca bol toho názoru, že v danom prípade nemožno uplatňovať pri rozhodovaní o výške pokuty ust. § 28 ods. 6 zákona o potravinách, nakoľko ani jedným z rozhodnutí, na ktoré poukazuje krajský súd nebola žalobcovi uložená pokuta za správny delikt podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách. Mal za to, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že boli splnené podmienky na uloženie pokuty žalobcovi podľa ust. § 28 ods. 6 zákona o potravinách.

3.

19. Dňa 29.03.2018 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 461 SSP. Žalovaný konštatoval, že totožnú námietku týkajúcu sa nesprávneho posúdenia opakovanosti konania v súvislosti so správnym deliktom podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách, nakoľko podľa neho predchádzajúcimi rozhodnutiami, z ktorých správne orgány vychádzali pri aplikácii § 28 ods. 6 zákona o potravinách, bola uložená pokuta podľa § 28 ods. 2 písm. h/ a § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách, uplatňoval žalobca už v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, ako aj v samotnej žalobe. Nakoľko podľa názoru žalovaného žalobca svoju právnu argumentáciu nedoplnil o žiadne nové tvrdenia, žalovaný iba poukázal na svoje podrobné stanovisko vo vyjadrení k žalobe a s ktorým sa stotožnil aj konajúci súd. Žalovaný zotrval na svojom právnom názore, že pri ukladaní pokuty postupoval v súlade so zákonom o potravinách a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

20. Dňa 09.11.2018 bolo Najvyššiemu súd Slovenskej republiky doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, v ktorom opätovne namieta nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom ohľadom splnenia podmienok na uloženie pokuty žalovanému podľa § 28 ods. 6 zákona o potravinách. Žalobca k argumentácii o výklade opakovaného porušenia povinnosti podľa ust. § 28 ods. 6 (porušenie tej istej povinnosti stanovenej určitým písmenom príslušného odseku zákona o potravinách, za ktorý mu bola príslušným orgánom uložená pokuta) pripája odkaz na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.06.2018 sp. zn. 2S/46/2017, z ktorého má vyplývať totožný výklad.

21. Dňa 11.02.2019 doručil žalobca najvyššiemu súdu ďalšiu repliku žalobcu k vyjadreniu žalovaného. Poukazuje na nezákonnosť úradnej kontroly potravín vykonanej na príslušnej filiálke žalobcu pre nedostatok riadneho oznámenia jej začiatku, účelu a dokladu, z ktorého by si žalobca mohol účel kontroly potravín overiť. Nesúhlasí tiež s tvrdením žalovaného, podľa ktorého bola jednotlivá kontrola vykonaná s vedomím zamestnanca žalobcu, ktorý svojim podpisom overil priebeh kontroly tak, ako je uvedené v zázname. Podľa žalobcu podpis zamestnanca na Zázname o úradnej kontrole potravín nemožno stotožňovať s verifikáciou správnosti jeho obsahu, a slúži jedine na potvrdenie o prevzatí záznamu. Uvedené podľa žalobcu vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.05.2018, sp. zn. 2S/200/2017 a obdobne z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.06.2018, sp. zn.

2S/46/2017. Žalobca tiež napáda tvrdenie žalovaného o náležitostiach záznamu o úradnej kontrole potravín iba podľa Nariadenia č. 882/2004, ale argumentuje nutnosťou splniť podmienky uvedené v ust. 22 správneho poriadku. Namieta tiež porušenie práva na súkromie, ktorého sa mal žalovaný dopustiť tým, že žalobca nebol od začiatku kontroly upovedomený o jej výkone. Žalobca repliku uzatvára s námietkou o nesprávnom posúdení žalovaného, ktorý vyžadoval, aby údaj o alergénoch bol žalobca povinný uvádzať na cenovke potraviny. Tento názor žalovaného je subjektívny a nemá oporu v znení ust. § 3 ods. 2 vyhlášky č. 243/2015 Z. z.

4.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

23. Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, a z ktorého v stručnosti vyberá.

24. Dňa 02.02.2016 bola Regionálnou veterinárnou a potravinovou správou Poprad Bratislava - mesto vykonaná úradná kontrola potravín (inšpekcia) v prevádzke BILLA s.r.o., SUPERMARKET BILLA Levoča, Železničný riadok 31, Levoča, o ktorej bol spísaný záznam č. PP/2016/JU,DO,MI,PE/05 zo dňa 02.02.2016. Plánovanou úradnou kontrolou, zameranou na dodržiavanie všeobecných hygienických požiadaviek pri skladovaní, manipulovaní a predaji potravín podľa zákona o potravinách č. 152/1995 Z. z. <. boli ňou zistené a zdokumentované nedostatky v prevádzkovej hygiene.

25. Na základe týchto zistení vydal dňa 29.04.2016 orgán verejnej správy prvého stupňa rozhodnutie č. k.: 705/2016, ktorým uznal žalobcu zodpovedným za spáchanie správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách a uložil mu úhrnnú pokutu vo výške 15.000,- € podľa § 28 ods. 2 písm. o/ v nadväznosti na § 28 ods. 6 zákona. Podané odvolanie spoločnosti - prevádzkovateľa potravinárskeho podniku BILLA s.r.o., Bratislava žalovaný ako odvolací orgán preskúmal, napadnutým rozhodnutím č. k: 2189/2016 zo dňa 21.07.2016 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

28. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

29. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

30. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. k: 2189/2016 zo dňa 21.07.2016, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy o uložení pokuty vo výške 15.000,- € podľa § 28 ods. 2 písm. o/ v spojení s § 28 ods. 6 zákona o potravinách.

31. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/6/2017-85 zo dňa 19.12.2017, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

32. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

33. Zákon č. 152/1995 Z. z. <. o potravinách v ustanovení § 1 ods. 1 ustanovuje povinnosti prevádzkovateľa potravinárskeho podniku v záujme podpory a ochrany zdravia ľudí a ochrany spotrebiteľa na trhu potravín, práva a povinnosti osôb vo vzťahu k potravinám, organizáciu, pôsobnosť a právomoc orgánov úradnej kontroly potravín podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 12 ods. 1 písm. b/ zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny vrátane predaja na diaľku, je povinný zabezpečiť hygienu predaja podľa osobitného predpisu, najmä vykonávať sústavné upratovanie, čistenie všetkého zariadenia používaného pri predaji, dezinfekciu, a v prípade potreby vykonanie dezinfekcie a deratizácie podľa všeobecne záväzných právnych predpisov.

35. Podľa čl. 55 ods. 1 Nariadenia č. 882/2004 členské štáty stanovujú predpisy o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia potravinového a krmivového práva a iných ustanovení spoločenstva, týkajúcich sa ochrany zdravia zvierat a starostlivosti o zvieratá, a prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Zavedené sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

36. Podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 100,- € do 100.000,- €, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi porušuje zásady správnej výrobných praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh.

37. Podľa § 28 ods. 6 zákona o potravinách ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opätovnému porušeniu povinností, za ktoré bola pokuta uložená podľa odsekov 1 až 3, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku výšky súm uvedených v odsekoch 1 až 3.

38. Podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

39. Podľa § 28 ods. 12 zákona o potravinách na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

40. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

41. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako

použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

42. Podľa § 27 ods. 2, 3 SSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej správy.

43. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení dôvodov, vznesených v kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné pripomenúť, že ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo správneho orgánu). Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdneho prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne zdôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol správny orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnúť (§ 28 ods. 9 zákona č. 152/1995 Z. z. <.). Navyše, vzhľadom na to, že ide o výpočet taxatívny, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností. Po preskúmaní veci, najvyšší súd dospel k záveru, že žalovaný orgán verejnej správy sa dostatočným spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s kritériami plynúcimi z ust. § 28 ods. 9 zákona o potravinách, teda riadne posúdil závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa, ako aj to či išlo o opakované protiprávne konanie.

45. Kľúčovou otázkou sa pre kasačný súd v danom prípade stalo právne posúdenie splnenia podmienok na uloženie pokuty žalobcovi v zmysle ust. § 28 ods. 6 zákona o potravinách vzhľadom na jeho tvrdenie, že nedošlo k porušeniu tej istej povinnosti do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

46. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného, ktorý obsahuje i skoršie rozhodnutia RVPS Poprad má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že rozhodnutím č. 514/2015 zo dňa 05.03.2015 (právoplatným dňa 25.03.2015) bol žalobca uznaný vinným zo spáchania iných správnych deliktov podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách za neudržiavanie potravinárskych priestorov v dobrom stave údržby a v čistote a za porušenie povinnosti zabezpečiť, aby hlbokozmrazená potraviná, ktorá je určená na uvedenie na trh konečnému spotrebiteľovi, bola balená do vhodného obalu, ktorý ju chráni pred znečistením, mikrobiálnou a inou kontamináciou podľa § 4 Výhlášky Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja Slovenskej republiky č. 99/2012 v spojitosti s § 3 ods. 1 a ods. 5 zákona o potravinách. Týmto rozhodnutím bol žalobca rovnako uznaný vinným zo spáchania iného správneho

deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách za porušenie zákazu umiestňovať na trh potraviny po uplynutí dátumu minimálnej trvanlivosti. Za uvedené správne delikty mu bola uložená úhrnná pokuta vo výške 1.300,- € podľa § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách. Je zjavné, že orgány verejnej správy posúdili ako najzávažnejšie porušenie § 28 ods. 4 písm. i/ zákona o potravinách, nakoľko z hľadiska dôsledkov zistených nedostatkov tieto porušenia môžu priamo zasiahnuť do práv spotrebiteľov na predaj výrobkov zdravotne bezpečných a tým priamo porušiť ich základné práva na trhu potravín.

47. Rozhodnutím RVPS Poprad č. 1470/2015 zo dňa 10.06.2015 (právoplatným dňa 30.06.2015) bol žalobca uznaný vinným zo spáchania viacerých iných správnych deliktov a to podľa § 28 ods. 2 písm. f/, o/, h/ zákona o potravinách, za čo mu bola uložená úhrnná pokuta vo výške 500,- € podľa § 28 ods. 2 písm. h/ zákona o potravinách, nakoľko orgán verejnej správy považoval za najzávažnejšie porušenie zákazu umiestňovať na trh potraviny klamlivo označené alebo ich ponúkať na spotrebu klamlivým spôsobom.

48. Nakoľko zákon č. 152/1995 Z. z. o potravinách a ani správny poriadok neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých iných správnych deliktov, orgán verejnej správy prvého stupňa pri ukladaní pokuty uplatnil na základe analógie legis tzv. absorpciu zásadu, ktorej podstata tkvie v absorpcii sadzieb (teda prísnejší trest pohlcuje miernejší). Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté len trestom určeným pre najťažší z nich, čo pri rovnakých sadzbách pokút znamená, že správny orgán posúdi závažnosť deliktu a úhrnný trest uloží podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov. Na základe analógie sa v danom prípade aplikovali pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu, t.j. správny orgán uložil za viaceré delikty sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprísnejšie postihnuteľný. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na právny názor vyslovený v rozsudku z 30. októbra 2012, sp. zn. 4Sžo/49/2012, podľa ktorého sa konajúci senát nestotožnil s názorom „... aby pri každom dielčom porušení zákona žalovaný uviedol výšku sankcie, pretože by tým práve došlo k negovaniu uplatneného princípu úhrnného trestu. Požiadavka preskúmateľnosti výšky uloženej sankcie neznamená také zdôvodnenie výšky sankcie, ktorá bude súčtom dielčích (13) sankcií, ale také zhodnotenie zistených porušení zákona, ktoré vyjadrí najmä závažnosť, trvanie a následky zistených nedostatkov v súvislosti aj s ich opakovaným výskytom“. Uvedený názor prevzal do svojho rozhodnutia najvyšší súd aj v rozsudku z 11. júna 2013 sp. zn. 3Sžo/24/2013, prípadne v rozsudku z 19. decembra 2012 sp. zn. 2Sžo/2/2012 a v rozsudku sp. zn. 7Sžo/49/2016 zo dňa 23.11.2017, a rovnako kasačný súd nemá dôvod sa od tohto názoru odchýliť ani v tejto veci. Skutočnosť, že v daných prípadoch bola uložená úhrnná pokuta podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na správny delikt najzávažnejší však neznamená, že ostatné protiprávne konania neboli posudzované a sankcionované. Spáchanie ďalších správnych deliktov bolo zohľadnené žalovaným pri určení pokuty v rámci sadzby pre najzávažnejší správny delikt.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky, na základe uvedeného a obsahu preskúmaného rozhodnutia, vyhodnotil námietku žalobcu, týkajúcu sa nesplnenia podmienok pre uloženie pokuty vo výške 15.000,- € za iné správne delikty podľa § 28 ods. 2 písm. o/ v spojení s § 28 ods. 6 zákona o potravinách, zistené pri výkone úradnej kontrole potravín v priestoroch prevádzky žalobcu BILLA s.r.o. na adrese Železničný riadok 31, Levoča dňa 02.02.2016, za nedôvodnú. Kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd tak ako aj žalovaný sa dostatočne vysporiadali so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa, rozhodli vecne správne a výšku uloženej sankcie v zmysle § 28 ods. 6 zákona zdôvodnili najmä z hľadiska závažnosti zistených porušení zákona a opakovane zistených porušení zákona. S poukazom na rozhodnutia RVPS Poprad č. 514/2015 zo dňa 05.03.2015 a č. 1470/2015 zo dňa 10.06.2015 Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti týchto rozhodnutí o uložení pokuty došlo k opätovnému nedodržiavaniu povinností a požiadaviek na hygienu pri manipulovaní s potravinami, pri ich skladovaní a pri ich umiestňovaní na trh, za ktoré bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 28 ods. 2 písm. o/ zákona o potravinách. Správne trestanie vychádza z princípu striktnej individualizácie sankcie s ohľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu samotného správneho deliktu. Keďže v predchádzajúcom období uložené pokuty nesplnili svoj účel (najmä z pohľadu individuálnej prevencie)

bolo žiadúce, aby správne orgány zvolili represívnejší prístup a žalobcovi uložili vyššiu pokutu.

50. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež prihliadol na skutočnosť, že sankčný mechanizmus vytvorený zákonom o potravinách musí napĺňať požiadavky stanovené v ust. čl. 55 ods. 1 Nariadenia č. 882/2004, podľa ktorého musia byť ukladané sankcie účinné, primerané a odradzujúce. V tomto zmysle ust. § 28 ods. 6 zákona o potravinách napĺňa nielen požiadavku primeranosti, ale aj účinnosti práve v situácii, ak predchádzajúce sankcie uložené za opakované porušenie rôznych či rovnakých povinností nevedli k náprave. Opačný výklad ust. § 28 ods. 6 zákona o potravinách by nenaplnil zmysel a podstatu účinnej a odradzujúcej sankcie.

51. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že skutočnosti, ktorými žalobca v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

5.

53. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

54. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.